derne" — ved Hjælp af begge Things sammenlagte Stemmer — have sejret med 65 Stemmer imod 54.

Da vi imidlertid ikke have Fællesafstemning, maatte de fra Landsthinget fordrevne „Kvinder" atter ty til Folkethinget.

I den af Folkethingets Udvalg den 30te Marts afgivne „Erklæring" hedder det — som Gjenmæle til Landsthingsudvalget, der havde kaldt Spørgsmaalet om kvindelige Skatteyderes kommunale Valgret i Kjøbenhavn „vidtrækkende" — saaledes: „Nærværende *Udvalg* (med Undtagelse af *Gad* og *E. F. Larsen*) finder ikke det nævnte Spørgsmaal „vidtrækkende", *da* det saa længe og fyldig har været drøftet offenlig, at det vel derefter maa staa klart, hvor ringe dets Rækkevidde er, *da* denne Udvidelse af den gjældende Valgret kun lidet vil forøge Mængden af Kjøbenhavns kommunale Vælgere, eftersom næppe 3,800 Kvinder skatte af en antagen Indtægt af 1000 Kr. hver (jf. Rigsdagstidendes Tillæg B, Sp. 1455—56), og *da* Stemningen i Kjøbenhavns Vælgermængde næppe mærkelig vilde paavirkes ved disse ny Vælgere, hverken i liberal eller konservativ Retning, dog vel snarest i den sidste."

Inden Sagen atter kunde foretages i Folkethinget, var imidlertid Rigsdagen sluttet (den 1ste April).

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Hvad nu, naar Rigsdagen atter samles?

Landsthingsordføreren, Professor *Matzen*, synes i Overensstemmelse med Regeringen, naar han kalder Kvindens kommunale Valgret et Spørgsmaal, „som der vel kunde være al mulig Anledning til at drøfte ved *en almindelig Reform*" (fremhævet her).

Altsaa: lad Forslaget næste Gang gaa ud paa, at Valgret — hvorfor ikke tillige Valgbarhed? — til *hele Rigets* kommunale Repræsentationer skal tilkomme de Enker og andre ugifte Kvinder, som hidtil deres Kjøn alene har udelukket fra de omhandlede Rettigheder, men som i øvrigt fyldestgjøre alle lovbestemte Betingelser for Udøvelsen af samme!

Det er ikke den islandske Lovs Ordlyd; men jeg véd, at denne heller ikke tiltaler Regeringen, hvorfra den ikke stammer. Det er mig ogsaa bekjendt, at Islands Althing først ønskede kommunal Valgret alene for Kvinderne i Kjøbstaden Akueyri. Dette modsatte Regeringen sig. Men den gik ind derpaa, da det gjaldt hele Island. Maaske forholder sig Kjø-